

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/200/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012332
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012332.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.10.2025, sp. zn. 108PP/54/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.1.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 29.10.2025, sp. zn. 108PP/54/2025 podľa § 66 odsek 1 písmeno a) písmeno b), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/2/2024 z 18.12.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/24/2025 z 20.3.2025 a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/6/2021 z 23.12.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/6/2021 z 20.8.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd mal preukázané splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, keďže odsúdený vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu, avšak nemal preukázané splnenie ani jednej z dvoch materiálnych podmienok, a to preukázanie polepšenia a očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva podať sťažnosť a odsúdený si podal sťažnosť.

Sťažnosť odsúdený odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 4.12.2025. Odsúdený namietol, že okresný súd a okresná prokuratúra rozhodovala len na základe nejakých „domnienok“ a „nejakých“ vlastných úvah, ku ktorým dospeli po tom čo obdržali jeho hodnotenie ÚVTOS, v ktorom sa práve nachádza. Odsúdený ďalej citoval napadnuté uznesenie, a to „V prospech záveru o polepšení sa odsúdeného nenasvedčuje ani to, že mu musí byť zo strany pedagógov venovaný semidirektívny prístup, v rámci ktorého je vedený individuálnymi pohovormi k dodržiavaniu právnych a spoločenských noriem...“. Ďalej odsúdený citoval napadnuté uznesenie, a to „Ako negatívum preto súd hodnotil, že odsúdený neabsolvoval počas pobytu v ústave žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, a to napriek tomu, že nie je vyučený v žiadnom odbore, a doposiaľ pracoval len brigádne.“ Odsúdený argumentoval, že súd nie je dostatočne oboznámený s možnosťami odsúdeného vo výkone trestu, nakoľko ako odsúdený tu má nárok len pracovať alebo sa len vzdelávať, oboje možnosti sa nedajú zároveň vykonávať. Odsúdený uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za neadekvátne a úmyselné s cieľom zhoršiť celkové hodnotenie na jeho podmienené prepustenie.

Odsúdený následne opäť citoval napadnuté uznesenie, a síce „Odsúdený sa nachádza v ústavných podmienkach od 8. septembra 2023, pričom doposiaľ si nevytvoril podmienky na získanie ani jednej disciplinárnej odmeny“. Odsúdený nepovažuje toto hodnotenie za adekvátne, nakoľko disciplinárne odmeny posudzujú najskôr majstrovia na pracovisku, potom ich predajú nadriadeným osobám na posúdenie, pričom tie potom predkladajú na vyhotovenie pedagógovi oddielu, na ktorom sa odsúdený nachádza. Podľa odsúdeného je to dlhá doba pokiaľ bude mať disciplinárnu odmenu zaevidovanú a v krátkej dobe na návrh majstra, bude disciplinárne odmenený.

Ďalej odsúdený citoval napadnuté uznesenie, a to „ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže potom dospieť k záveru, že by po podmiennečnom prepustení na slobode viedol riadny život“, pričom odsúdený uviedol, že súd neakceptoval jeho vek a ani to, že až vo výkone trestu odňatia slobody si uvedomil, že jeho predošlý život nebol taký, po akom by túžil. Ďalej odsúdený uviedol, že vo výkone trestu odňatia slobody oľutoval všetky skutky, ktoré vykonal. Odsúdený konštatoval, že „prokuratúra aj súd nad ním zlomili palicu“ po tom, čo spáchal dva skutky a nepolepšil sa už pri prvej šanci, ktorú mu dali. Uviedol, že súd a prokuratúra nezohľadnili, že tieto činy spáchal pod vplyvom drog a alkoholu. Zároveň poukázal na hodnotenie ÚVTOS, kde je uvedené, že odsúdený javí jasný postoj ku abstinencii a prejavil ochotu liečiť sa ambulantne.

Na základe týchto skutočností odsúdený konštatoval, že sťažnosť je opodstatnená a žiada krajský súd, aby sťažnosti vyhovel. Zároveň uviedol, že v prípade podmiennečného prepustenia, súhlasí s akýmikoľvek podmienkami podmiennečného prepustenia a zároveň uviedol, že vlastnoručným podpisom prehlasuje, že dodrží všetky podmienky podmiennečného prepustenia.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie dňa 18.12.2025.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a prokurátorky, vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa k príprave a priebehu verejného zasadnutia. Na verejnom zasadnutí okresný súd vyhlásil napadnuté uznesenie, voči ktorému si ihneď odsúdený podal sťažnosť, ktorú následne odôvodnil.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený vykonal potrebnú časť uložených a nariadených trestov odňatia slobody, a teda formálnu podmienku splnil.

Prvá materiálna podmienka v podstate znamená, že u odsúdeného prišlo k vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä dodržiavaniu právneho poriadku. Možno teda predpokladať, že u odsúdeného nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti. Toto je možné preukázať plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a zákazov odsúdeným a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien a ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím na okolnosti odmien a trestov. To znamená, že rozhodnutie súdu

má byť reflexiou celého priebehu výkonu trestu u odsúdeného, jeho pozitívneho vývoja alebo naopak stagnácie a negatívneho vývoja. Zmena vnútorného postoja musí byť skutočná, nielen predstieraná, resp. nesmie byť len následkom automatickej adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. V tomto zmysle nie je prejavom skutočnej zmeny ani účelové správanie odsúdeného v súlade s vnútorným poriadkom ústavu na výkon trestu, no bezo zmeny vnútorného hodnotového nastavenia.

Okresný súd z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, že odsúdený svojím správaním počas celého obdobia doterajšieho výkonu trestu, kedy vykonáva postupne dva po sebe uložené tresty od 5.9.2023, nepreukázal polepšenie, nebol ani raz disciplinárne odmenený, taktiež neabsolvoval žiadnu z foriem vzdelávania a počas jeho dočasného pobytu v ústave v Leopoldove je evidovaný negatívny záznam, kedy počas eskorty nadväzoval nepovolený kontakt s iným odsúdeným. Po premiestnení do ústavu v Nitre bolo jeho správanie prevažne na požadovanej úrovni, avšak je evidovaný negatívny záznam, kedy vošiel do miestnosti vyhradenej na fajčenie s úmyslom ísť fajčiť, pričom v miestnosti bol už maximálny počet ľudí. V súčasnom ústave Hrnčiarovciach nad Parnou je jeho správanie na požadovanej úrovni, pričom disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Aktuálne je pracovne zaradený a jeho plnenie pracovných povinností je na požadovanej úrovni. V zaobchádzaní s odsúdeným sa uplatňoval semidirektívny prístup s využitím usmernenia a kontroly plnenia úloh. Odsúdený je individuálnymi pohovormi vedený k dodržiavaniu právnych a spoločenských noriem, ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, ako aj ku kritickej sebareflexii.

Krajský súd tiež konštatuje, že odsúdený prevažne len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa. Predsa nestačí, pokiaľ sa odsúdený správa prevažne v súlade s pravidlami stanovenými pre výkon trestu odňatia slobody. Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Navyiac krajský súd poukazuje na negatívne záznamy odsúdeného v počiatkových fázach výkonu trestu.

K posudzovaniu prvej materiálnej podmienky krajský súd taktiež uvádza, že nie každý aspekt správania, či splnená alebo nesplnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže napríklad nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti, ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti nenaviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien, či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

V ďalšom treba z pohľadu krajského súdu poukázať na skutočnosť, že odsúdený si počas doterajšieho pobytu nedokázal vytvoriť podmienky na získanie disciplinárnej odmeny. Stále platí vyššie uvedené, že polepšenie sa automaticky neodvíja od počtu získaných odmien. Avšak každý odsúdený žiadajúci o podmienkové prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré sú „navyše“.

K námietke odsúdeného, že dosiahnutie odmeny trvá dlhší čas, krajský súd konštatuje, že odsúdený je vo výkone trestu od 5.9.2023, čo je podľa názoru krajského súdu dostatočne dlhá doba na získanie disciplinárnej odmeny, ktoré nemusí byť spojená len s pracovnou aktivitou odsúdeného.

Druhá materiálna podmienka znamená, že je pravdepodobné, teda je „nádej“, že odsúdený bude v budúcnosti, teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. U odsúdeného musí

nastať odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, čiže vedenie života bez porušovania práva, najmä bez páchania trestných činov alebo aj správnych deliktov.

K námietke odsúdeného, že súd neakceptoval jeho vek a ani to, že až vo výkone trestu odňatia slobody si uvedomil, že jeho predošlý život nebol taký, po akom by túžil, že súd a prokuratúra nezohľadnili to, že tieto činy spáchal pod vplyvom drog a alkoholu, krajský súd sa stotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že súd posudzujúc jeho osobu komplexne prihliadol najmä na jeho predchádzajúci život, pričom vzal do úvahy tak jeho rodinné pomery, ako aj pracovnú minulosť. V ďalšom je z pohľadu krajského súdu potrebné poukázať na to, že riaditeľ ÚVTOS v hodnotení konštatoval kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, ale odsúdený na verejnom zasadnutí neuviedol okolnosti vedúce ho k protiprávnej činnosti a ani nevysvetlil, ako na ňu s odstupom času nazerá a tiež neuviedol nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život tentokrát skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestné činy nepáchal. V tejto spojitosti je tiež nevyhnutné z pohľadu krajského súdu dodať, že odsúdený opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť, je teda zrejme, že má problém rešpektovať zákonom chránené právo nesiahajúce na cudzí majetok, preto jeho len všeobecné formulácie bez ďalšieho na jeho skutočnú premenu nepostačujú. Okresný súd správne prihliadol na to, že odsúdený nedokázal využiť benefit v podobe podmieneného odsúdenia na zmenu svojho postoja k páchaniu trestnej činnosti, pretože napriek plynúcej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin krádeže sa dopustil závažnejšieho zločinu krádeže.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Treba zdôrazniť fakt, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje žiadny právny nárok. Podmienené prepustenie je odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, teda, že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti a správanie sa po prepustení z výkonov trestu.

K argumentu odsúdeného, že súhlasí s akýmikoľvek obmedzeniami a povinnosťami v prípade jeho podmieneného prepustenia, krajský súd uvádza, že takáto možnosť by prichádzala do úvahy len ak by odsúdený spĺňal podmienky na podmienené prepustenie.

Záverom krajský súd uvádza, že na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj obe materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený nesplnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok, a preto okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.